

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114221075
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114221075.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti odporcovi: O. N., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom I. XXXX/X, G., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou: W. V. E., E. T. M. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie sumy 3.873,45 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa **z a m i e t a** .

II. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 529,57 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 17.03.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.08.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.873,45 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 23.05.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 31.10.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.992,03 eura. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 110,67 eura v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Na základe žiadosti odporcu sa navrhovateľ s odporcom dohodli na jednorazovom odklade splátky č. 37 pôžičky a túto sa odporca zaviazal splatiť ako splátku č. 61. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolving dňa 19.08.2008 vo výške 2.656,08 eura, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 110,67 eura v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 23.12.2010 vo výške 2.656,08 eura, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 110,67 eura v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 28, do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 5.422,83 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky č. 51 o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 3.873,45 eura dňa 22.05.2011, túto sumu neuhradil ani čiastočne. Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok

z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Keďže sa nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcu, súd mu uznesením č.k. 11C/38/2014-34 zo dňa 03.12.2014 ustanovil podľa § 29 ods. 2 OSP opatrovníčku a ďalej konal s ňou. Opatrovníčke bol návrh s prílohami doručený dňa 14.01.2015, k tomu sa nevyjadřila.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporcu. Na základe námietky navrhovateľa rozhodol o prípustnosti jeho vstupu do konania Okresný súd Trnava, ktorý uznesením č.k. 11C/38/2014-58 zo dňa 24.03.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo uvedeného občianskeho združenia je prípustné; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 15.04.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 15.01.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 634/1992 Zb. a zákona č. 258/2001 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že odporca ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. V zmysle uvedeného navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 2.656,08 eura, no keďže odporca zaplatil navrhovateľovi spolu 5.422,83 eura, nemá navrhovateľ s poukazom na § 3 ods. 1 a § 53 OZ nárok na zaplatenie žiadnej sumy od odporcu. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže odporca vrátil z poskytnutého úveru vo výške 2.656,08 eura sumu 5.422,83 eura, zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške, keďže si odporca splnil svoj záväzok. Vedľajší účastník vzniesol tiež námietku premlčania, nakoľko odporca sa ocitol v omeškaní so zaplatením už pri splátke č. 28. Navrhovateľ si mohol svoje právo na súde uplatniť už počas neplnenia povinnosti odporcu. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd až 11.08.2014, teda po uplynutí premlčacej doby, vedľajší účastník vznáša námietku premlčania celého nároku. Navrhovateľ právo požadovať vrátenie poskytnutého úveru požaduje od 22.05.2011, je zjavné, že uplynula všeobecná premlčacia doba podľa OZ. Záverom navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 17.03.2014, Oznámením o zosplatnení zo dňa 01.05.2011, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2006, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č.l. 4, fotokópiou doručky na č.l. 5, Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia spol. s r.o. č.l. 6, Kartou klienta zo dňa 18.03.2014, Výpisom z obchodného registra č.l. 10, Vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 15.01.2015, Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 19.01.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 31.10.2006 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 120.024,- Sk (1.992,03 eura), ktorý sa odporca zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 3.334,- Sk (110,67 eura) splatných 15. dňa v mesiaci. Nakoľko bol odporca so splácaním v omeškaní viac ako tri mesiace, žalobca uplatnil svoje právo v zmysle § 565 OZ a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 01.05.2011, doručeným odporcovi dňa 06.05.2011, s tým, že k zosplatneniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia, a teda k zosplatneniu došlo dňa 21.05.2011. Podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 31.10.2006 bola posledná splátka úveru splatná dňa 15.11.2009. Odporca z úveru čerpal sumu 4.651,39 eura, pričom zaplatil navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 5.422,83 eura.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 634/1992 Zb.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej požiadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorou navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo forme revolvingu. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 258/2001 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných zmluvných dojednaní. Súd vychádzal aj z toho, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 23a zák.č. 634/1992 Zb.) sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, a že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou je nevyhnutné posudzovať podľa predpisov občianskeho práva. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

V konaní vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania, na ktorú bol súd povinný prihliadnuť, keď vedľajšieho účastníka považuje za oprávneného vzniesť námietku premlčania, nakoľko tento je zásadne oprávnený na všetky úkony, na ktoré je oprávnený hlavný účastník s výnimkou dispozície s konaním a jeho predmetom, o ktorý dispozičný úkon pri námietke premlčania nejde, pričom tieto úkony robí v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Zároveň je súd v zmysle ustanovenia § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný prihliadať na premlčanie pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy aj ex offo.

Premičanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premičaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčítu dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Dátum splatnosti poslednej splátky úveru vyplýva z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 31.10.2006, a síce dňa 15.11.2009, pričom dohoda o odklade splátok a z toho dôvodu neskoršia konečná splatnosť celého úveru navrhovateľom preukázaná nebola.

Navrhovateľ preto mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 16.11.2009, pričom dňa 16.11.2012 (piatok) uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Ak by však aj odklad splátok dojednaný bol, navrhovateľ v konaní preukázal, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to dňa 21.05.2011. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ v tom prípade mohol uplatniť svoj nárok na súde už dňa 22.05.2011, pričom dňa 22.05.2014 (štvrtok) uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba.

Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde dňa 11.08.2014, teda v čase, keď boli jeho nároky zo zmluvy premlčané. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Z uvedených dôvodov súd návrh v časti zaplataenia istiny a príslušenstva vo výroku I. zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, súd ju odôvodňuje nasledovne.

Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom, hoci je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď zároveň vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy (podnikateľ - spotrebiteľ) a na nepodnikateľský účel zmluvy, vznikli medzi účastníkmi zmluvy typické občianskoprávne vzťahy. Na zmluvu preto dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Keďže použitie Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa zásadne priaznivejšie ako použitie Obchodného zákonníka, dojednanie o použití Obchodného zákonníka (čl. 19 ods. 19.10 zmluvných dojednaní) je potom podľa § 39 OZ z dôvodu odporovania zákonu absolútne neplatné. Nie je preto možné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka, ale je potrebné posúdiť otázku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu, ktorý upravuje spotrebiteľské právo, a to podľa Občianskeho zákonníka.

V prípade, že existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva (v tomto prípade úprava premlčania) a zároveň boli následne do právneho poriadku SR zavedené ustanovenia na ochranu spotrebiteľa (a to najmä ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a § 52 ods. 2 OZ), súd má za to, že použitie právnej úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka nie je namieste. Z hľadiska historického výkladu a súvislostí medzi ustanoveniami § 54 ods. 1 OZ a § 261 ods. 6 OBZ (pôvodne § 261 ods. 3) je zrejme, že v čase „vzniku“ ustanovenia Obchodného zákonníka (o tom, že „absolútne obchody“ sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka), neexistovali ani len základy spotrebiteľského práva, keď pojem spotrebiteľa bol do nášho právneho poriadku zavedený až zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ak teda neskôr zavedené ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozumej po účinnosti ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d), teraz 261 ods. 6 písm. d) OBZ) ukladajú pri kolízii viacerých ustanovení použiť ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, súd má za to, že tým nie vylúčený takýto postup ani v prípade „absolútnych obchodov“. Ustanovenia § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ pritom možno zároveň považovať za súčasť špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré ustanovenia majú špeciálne postavenie vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka, nakoľko riešia práve situáciu kolízie na jednej strane ustanovení príp. zmluvných dojednaní, ktoré nie sú na prospech spotrebiteľa (v tomto prípade premlčacia doba 4 roky podľa OBZ) a na druhej strane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (premlčacia doba 3 roky podľa OZ), práve v prospech tejto druhej skupiny ustanovení. Súd zastáva názor, že neskoršia právna úprava v rámci spotrebiteľského práva (§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1 OZ), teda vylučuje odchylenie sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že aj v prípade otázky premlčania sa použijú „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“, t.j. ustanovenie § 101 OZ, pretože občianskoprávna úprava ohľadom dĺžky premlčacej doby je pre odporcu ako spotrebiteľa priaznivejšia, nakoľko je vystavený hrozbe donucujúceho zákroku zo strany súdov po kratšiu dobu.

Nakoľko súd prihliadol na námietku premlčania, nezaoberal sa z dôvodu zachovania hospodárnosti konania ďalej náležitosťami zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z.z..

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešnému odporcovi vo výroku II. právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože si toto právo v konaní neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane plne úspešného odporcu, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 1 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 529,57 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka a ako účelne vynaložené uznal náklady na právne zastúpenie v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 3 úkony právnej služby á 141,09 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 15.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 26.05.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 423,27 eura,

- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (k prevzatiu právneho zastúpenia došlo vychádzajúc z 1SprV/647/2014 v roku 2014), 2x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 24,82 eura,

- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 26.05.2015 osobným motorovým vozidlom (Bratislava - Trnava a späť; 112 km; spotreba 5,6 L/100 km; cena PHM 1,212 eura/L, sadzba 0,183 eura/km) - t.j. 30,71 eura, vedľajší účastník si však uplatnil náhrady vo výške 25,56 eura (8,42 + 17,14),

- náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 26.05.2015 za 4 polhodiny á 13,98 eura, t.j. 55,92 eura,

celkom vo výške 529,57 eura.

Nakoľko pri cestovných náhradách nebola pokladničným dokladom preukázaná cena za pohonné hmoty v čase vykonania cesty, súd vychádzal z ceny motorovej nafty v príslušnom týždni v roku 2015 zverejnenej na stránke Štatistického úradu SR. Celkovo uplatnené cestovné náhrady boli však nižšie, než na aké by mal vedľajší účastník podľa výpočtu súdu nárok (30,71 eura), preto súd priznal cestovné náhrady v uplatnenej výške 25,65 eura.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcu a vystupoval na strane odporcu, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bol v konaní úspešný. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcu.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V zmysle citovaného ustanovenia je navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov konania právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.